

מסורת הש"ס

- (א) ג'ל וילאו וילאו (ב) ג'ל (ג) [שנת קמה:]; (ד) [שקלים פ"ו מ"ג]; (ה) [מוספתה פ"ג ה"ג]; ע"ש ממנו מ"ת. ע"ש; [גמ' אמת להפך וילאו וכו' יכול יהו מקרעין וכו' וארכיו וכו' יכול לא יהו זין וכו']; (ו) [גמ' מגלן]; (ז) [ש"ל נ"ג]; (ח) [כמויות ק"ו]; (ט) [ש"ל היטב כפסקים הללו ומזהו ליישב].

גליון הש"ס

גמ' ועתודותיהם שושהי תיבתה. עיין סוטה דף ק"ז ע"ב גמ' ד"ה ויקרא שמה ו"ע:

הגהות הב"ח

(א) גמ' דכתיב ואלו כל קירות ראשי הברדס מן פתחי מקלעות כוונס ותמורו ופסוקי ל"ס וכתיב ופסו זכב מעיר:

רבינו חננאל

כל חדרה. הגנוו בחדרי חדרים: **נ"ג שנה.** היו מחרצות ירושלים בגלות דקיקו עד פקידת כורש שעלו לבנות הצית שהי לסקוף ע' גלות יהויקים היתה הפקידה כמו ששינו בגמילה (דף י"א): **ו"ח** שנה היה מכיבוש יהויקים עד חרצות ירושלים דאמר מר גלו בשבעה גלו בשמונה גלו בשמונה עשרה גלו בתשע עשרה ופירושו גלה יכניה בשבע לכיבוש יהויקים שהוא שמונה לבדולנר גלו לדקיה וגלותו בחרצות ירושלים בשמונה עשר לכיבוש יהויקים שהוא תשע עשרה לבדולנר דאמר מר שנה ראשונה כיצב ניעה שניה עלה וכיצב יהויקים: **עד צפמה.** צפמה בנימטריא חמשין ומיין: **הגביר לרבים.** צספר לניאל כתיב והכי מפרש ליה ר' יוחנן אותו ברית האמור בגפרית ומלא שנאמר צו על אשר עזבו את ברית הגבירו האויב על ישראל שזע אחר: **לרבים.** לשרים כמו כל רבי מלך צבל (רמיה לט):

מחשק. צטיוול וסחוק: **רלפה משונה.** אחת מן הטבולאות של שיש שצרכפה ראה גבוהה מחצרותיה והצין סקלקוה מאחר שנסדרה שם: **ניחוד.** צברור: **מסלועין בעלים.** דמנן (מדות פ"ג משנה ה) כל עץ שיש צו תולעת פסול למזבח: **צעלי מומין.** שאין לראוין לעבודה אחרת: **נראין ואין נראין.** כדמפרש ואזיל צבריתא שהיו דוחקין וצולטין צברכות ונראין כשני דדי אשה שצולטין מתחת תלוה: **ויואלין צברכות.** הפרוסה כנגד פתח צמחילת אמה טרקסין. והפתח צמחילת אמה טרקסין היה צמקדש ראשון: **פכרובים.** מדובקין זה בזה ואחוזין ומצקין זה את זה כוכר דיבוק את הנקבה: **מעורים.** לשון דיבוק כמו ועורפה פ"ג משנה ח) א"ל שזפשח ועורפה כגליפה וצמנן צילה (דף י"א): אם היו מעורות צגידין אסורות: **ולא יבאו לראות.** הלויס שצמדנר. אף על פי שהיו נושאין כלי הקודש ככתף לא היו רשאין ליכנס צשעת סילוק מסעות שהיו מפרקין את הארון ומצנח להסיעו ממקומו עד שהיו ארנן וצניו מנכסין אותו צברמיקסיהו כמו שכתבו צברשה וכסו אותו צמכסה עור תמש ולקחו צגד תכלת וכסו וגו'. צבלל לשון יקיו: **צבים אציה.** צלריוסיה. אף ישראל צמדנר עדיין לא היו גסין צשכניה: **נפגרשה אחרת.** האי מעשה צבית שני הוה לאחר שנתגרשו וחוורו: **לחיצפת ראשונה.** לתחילת חיבתן שאין גסין זה צזה: **צמאי עסקינן.** האי מגללין להן הפרוכת ומראין להן הכרובים: **מי הוו כרובים.** דקס"ד כרובים שעשה שלמה אלל הארון מזה ומזה קאמר: **דצני.** שכנגד הפתחים פתח אלולס והיכל וצית קדשי הקדשים: **שגש עשרה פרוכה היו צמקדש שני.** צבעה לשבעה שערי העזרה שמיס צצביר צמקוס אמה טרקסין ושמיס כנגדן לחון צין עליית ההיכל לעליית צית קדשי הקדשים וכי היכי צמקדש שני היו פרוכות כנגד הפתחים הכי נמי צמקדש ראשון: **כרובים דלורסא.** מצויין צבותל צמייני סממנים או

הוציאו לו פרק חמישי יומא

גד.

תורה אור

1. ותארוו הברדס ונראו ראשי הברדס מן הקדש על פני הדיבר ולא יראו החיצה ויחיו שם עד היום הזה:

מלכים א ח ח ואת היבוסים יושב ירושלים לא הורישו בני בנימין וישב היבוסים את בני בנימין בירושלים עד היום הזה:

שופטים א כא על ההרים אשא כבי ונדי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בקנה צנור הקיב:

דברים ט כ גפירת ומלח שרפה כל ארצה לא תנרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב קמהפכת סדם ועמרה אדמה רצובים אשר הפך י באפו ובחמורו: דברים כט כ ו והגביר ברית לרבים שובע אחד ויחצי השבוע ישיבת זבח ונמחה ועל קנה שקופיה משמם ועד קלה ונחרהה תפר על שמה:

דברים כט כ ו והגמ' על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבותם אשר ברת עם ברוציאו אתם מאיין מקרים:

דברים כט כ ו והגמ' מן בני שמעון הלכו לדר שיעיר אנשים חמש מאות ופלטיה תנערהה וקריה וקיאול בני ישעי בראשם: ויב את שארית הפלטה ליעמלק וישבו שם עד היום הזה:

דברי הימים א ד כב מג פי אמר בכח ידי עשיתי ובהקמתי כי בננותי ואקיר גבולת עמם ועתודותיהם שושתי ואיריד באביר וישעיה י ג צור המר דודי לי בין שדי ילין:

דברים כט כ ו ולא יבאו לקראת כבלע את הקדש ומתו: במדבר ד כ ואת כל קירות הבית מסב קלע פתחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי ציצים מלפנים ולחיצון: מלכים א ו כ ו קלע כרובים ותמרת ופטורי ציצים וצפה וזב מקשר על התמרת:

מלכים א ו כ ו ופתח על הלחת ויתיה ועל מסגרתיה כרובים קירות ותמרת כמער איש וליות סביב: מלכים א ז ל

10. ולא יבאו לקראת כבלע את הקדש ומתו: במדבר ד כ ואת כל קירות הבית מסב קלע פתחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי ציצים מלפנים ולחיצון: מלכים א ו כ ו קלע כרובים ותמרת ופטורי ציצים וצפה וזב מקשר על התמרת:

מלכים א ו כ ו ופתח על הלחת ויתיה ועל מסגרתיה כרובים קירות ותמרת כמער איש וליות סביב: מלכים א ז ל

מוסף רש"י

חמישים ושתיים שנה. משגלו צימני דקיק מצרות ירושלים עד שנפקדו צימי כורש וכו' על מהס לייסד את הבית ו"ח שנים קודם גמר הבנין שהיה לסקוף ע' שנה צמט שמיס לרעיש כלאמריין צמגולה שבת

כרובים דצורתא. נשאלתי על אותם שמציינים צמחוריס לכות חיות ועופות אם יפה עושים אם לא והשצמי נ"ל דולאי לא יפה עושים שמוין צמסתכליס צורות הללו אין מכוונין לצס לצניהס צצמנים מיהו אין כאן אסוקר דלא מעשה לך פסל וגו' (שמות כ) דלא מסקינן צפרק כל הללמים (ע"ז דף מג): שאני רצן גמלילל דלחרים עשו לו ואלפילו צשדאל ליכא צלויסים

קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדרו הלכו בהמה בגימטריא חמשין ושתיים הוו ותניא ר' יוסי אומר שבע שנים נתקיימה גפירת ומלח בארץ ישראל ואמר רבי יוחנן מאי מעמא דרבי יוסי אתיא ברית ברית כתיב הכא ו והגביר ברית לרבים שובע אחד וכתיב התם ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבותם אמר ליה הכא כתיב שם התם לא כתיב שם וכל היכא דכתיב שם לעולם הוא מיתיבי ומהם מן בני שמעון הלכו להר שיעיר אנשים חמש מאות ופלטיה נועריה ורפיה ועוויאל בני ישעי בראשם ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה וכבר עלה סנחריב מלך אשור וכלבל כל הארצות שנאמר

אסיר גבולות עמים ועתודותיהם שושתי תיובתא אמר רב נחמן צנא וחכמים אומרים ארון בלשכת דיר העצים היה גנוו אמר רב נחמן בר יצחק אף אגן נמי תנינא מעשה כבהן אחד שהיה מתעסק וראה רצפה משונה מחברותיה וכו' והודיע את חבירו ולא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה נשמתו וידעו כיהוד ששם ארון גנוו מאי הוה עביד אמר רבי חלבו מתעסק בקדרומו היה תנא דבי רבי ישמעאל שני כהנים בעלי מומין היו מתליעין בעצים ונשמטה קדרומו של אחד מהם ונפלה שם ויצתה איש ואכלתו רב יהודה רמי כתיב ויראו ראשי הברדים וכתיב ויראו החוצה הא כיצד נראין ואין נראין תניא נמי הכי ויראו ראשי הברדים יכול לא יהו זין ממוקמן ת"ל ויראיכו הברדים יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוציאין ת"ל ולא יראו החוצה הא כיצד דוחקין ובולטין ויוציאין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה שנא' צרור המור דודי לי בין שדי ילין אמר רב קמינא בשעה שהיו ישראל עולין לרגל מגללין להם את הפרוכת ומראין להם את הכרובים שהיו מעורים זה בזה ואומרים להן ראו חבתכם לפני המקום כחבת זכר ונקבה מתיב רב חסדא ולא יבואו לקראת כבלע את הקדש ואמר רב יהודה אמר רב בשעת הכנסת כלים לנרתק שלהם אמר רב נחמן משל לכלה כל זמן שהיא בבית אביה צנועה מבעלה כיון שבאתה לבית חמיה אינה צנועה מבעלה מתיב רב חנא בר רב קמינא מעשה ככהן אחד שהיה מתעסק וכו' אמר ליה נתגרשה קא אמרת נתגרשה חזרו לחיבתה הראשונה במאי עסקינן אי נימא במקדש ראשון מי הואי פרוכת אלא במקדש שני מי הוו כרובים לעולם במקדש ראשון ומאי פרוכת רוכת דכבי דאמר רבי זורא אמר רב שלשה עשר פרוכות היו במקדש שבעה כנגד שבעה שערים שתיים אחת לפתחו של היכל ואחת לפתחו של אולם שתיים בדכיר ושתיים כנגדן בעליה רב אחא בר יעקב אמר לעולם במקדש שני וכרובים דצורתא הוו קיימי דכתיב ואת כל קירות הבית מסב קלע וכו' כרובים ותמרות ופטורי ציצים וצפה זהב מיישר על המחווקה וכתיב כמער איש וליות מאי כמער איש וליות אמר רבה בר רב שילא

כאיש

כאיש

כאיש

כאיש

כאיש

כאיש

כאיש

כאיש

וזהו מרמז כמו שאנו אומרים לעיל גבי להס הפנים, וכו' וקמה צמקדש שני דהוי פרוכ, ליכא לוימנר צמקדש שני לא היה ארון דקידס ליהשתי (דעורכ) לקמן לרבי אחא, ומקום ארון שלל היה מן המדה לא היו מכיין שלל היה מנציח להס כל כך וגם לא היו מציין (מנציח) [מנציח], וגוף הכרובים שלל היה מן המדה שהיו נפסיין ה' אמות מיימין וה' אמות משמאל גם כזה לא היו מכיין כל כך. מ"ר.

כאיש

כאיש

כאיש

כאיש

כאיש